

[שייך לדרג כג.]

רַב־נָסִים נֶאֱמַר

הגהות הפ"ח

(א) בששנה רש"י ד"ה
עד שיזין (ובי) ובגמ'
הפירש' כמה וכו' הנהגה
ה"ה וכו' וכו' הנהגה
הקדמות. ג"כ בספר אין
עומדין דין חלום גבי
סבילה פיר' חלום דמי
גבי וז"ל חלום גבי ג"כ
(ג) ה"ה הסופסוף סכא :
(ד) ר"ה אלף וכו' וכן
קמן. מ"ב סוף דף כ"ה:
(ה) בא"ד ורבינו יואל
פירש. ר"ב עין בספר
ומלת כפי סומן ו' ס"ה
הנהגה כחור להדריש אלו :

מנצח
מנצח

יֵאָדָא דְּכוּלִי פִלְמָח חוּזַר לְרֵאשׁ .
וְהָיָה דְּהוּ"מ לְאוֹמְרֵי דְּכוּלִי

ממתיין עד שיכלו המים. במשקין
על גבי תרומתו לו ע"ג

עילוי לא הא ולא הא רב חמא טביל במעלי יומא

אנן כרבי יהודה בן בטימור נהגין
כדאמר רב נתנן לעיל ורב נתנן ברי
ינחם ברתא הוה: לעלמו. לעסוק
בזוהר לעלמו כלל ללמוד לאתריס מ'
סאה: ור"י אומר מ' סאה מ"מ. מ'
סאה שאמרו בכל ענין שכן ולקמן
מפרש לה: חד מהאי זוגא וחד מהאי
זוגא. פליגי ארישא בפירושה דמימחא
דע"ק: אסיפרי. ר"י: יהודה: ר"ש אלף
בקרעק. כל תימא מ"מ דר' יהודה
לאשכורי בכלי אחא דהין כשר אלף
מ' סאה בקרעק ולקמן בעי א"כ מחי
מ' סאה דאשכורי. ור"י: יהודה: ר"ש אלף

מ"מ: חשב נחמדים מ' סאה: והכ"ה
נמי דלאסוקי אחרים מ' חובטן
כ"אסוקי דמי: דפסול עינולי: ולא
דוקא אלא שבטלי ב' סאה: לא האי
ולא האי: לא הורכתי לא לזו ולא לזו
שלא ראיתי קרי: טבל: וזיך רגיל
היה לעשות כן דה"ל ללמד אחרים
ובשאר ימות השנה לא היה טובל אלא
שותן עליו ט' קבין: ולית הלכתא
כוותם: דמי היכי דלעשות צניעה
לאחרים נמי צניעה אי נמי דקו"ל
כרבי יהודה בן בתירא:

וְלֹא לְאוֹנוֹס פִּמּוֹר
 שִׁנְתָּנוּ עָלָיו מ' קִבִּין
 שֶׁבֶל לְאַחֲרִים אֲרֻבַּעִים
 סָאָה מִבֶּל מִקּוֹם ר'
 בִּר' תִּנְיָנָא חֲדָה מִהָאִי
 יִישָׁא חֲדָה אִמֵּר הָא
 מִוְרִים לַעֲצֻמוֹ אֲבֵל
 אֵלֹא לְחֹלֶה הַמַּרְגִּיל
 קִבִּין וְחֲדָה אִמֵּר כֹּל
 אוֹנוֹס עַד דְּאִיבָא מ'
 מִהָאִי וּזְנָא אִסְיָא
 יִתְוֹדָה מ' סָאָה מִבֶּל
 קַע אֲבֵל בִּבְלִים לֹא
 יִשְׁלַמָּא לַמִּיד אִפִּי
 יִתְוֹדָה אוֹמֵר מ' סָאָה
 שְׂרַקַע אִין בִּבְלִים לֹא

מִתְנִי' לֹא יִפְסִיק . תַּפְּלֹתוֹ לְגַמְי
 אֲלֹא יִקְרֶה כֹּל בִּרְכָה וּבִרְכָה
 וְאוֹמֵר כֹּל הַבִּרְכוֹת בְּקוֹלֵר : בְּיָמִים
 הָרַעִים . מִיָּם סְרוּחִים : עַד שִׁיתָן
 לְתוֹכָן מִיָּם . וּבִגְמָרָא (ד' כה:) (א) מִפְּרַשׁ
 כְּמָה מִיָּא רְמִי וְחִזִּיל וּמִפְּרַשׁ לֵה
 בְּחִסּוּרֵי מַחֲסָרָא וְהִבִּי קֵיתִי לֹא יִקְרֶה
 אֲלֵל מִי בְּרַגְלִים עַד שִׁיתָן לְתוֹכָן מִיָּם :
 וְכֵמָה יִרְמִיק מִהָס . מִמְּוִי רַגְלִים :
גַּמ' מִגְּמֻגֵּס . בְּמַדְרֵא : יוֹתֵר מִג'
 פְּסוּקִים . כְּגוֹן בְּבִית הַכְּנֶסֶת
 דְּהִי אֲפֻשֶׁר לַפְּחוֹת כְּדַתָּן (מִיָּה פ"ג
 ד' כג:) הַקּוֹרֵא בְּתוֹרָה לֹא יִפְחוֹת מִנִּי
 פְּסוּקִים : וְהַמֵּינִי לְדַרְדְּרִי . אִ"ל הִלָּךְ עַד
 שֶׁסָּהָא לְאַחֲרוֹרִי : דְּאֲפֻשֶׁר לִינָךְ לַפְּנֵיוֹיךְ
 לַפְּנֵיוֹ עַד שֶׁסָּהָא לְאַחֲרוֹרִי : לֹא אֲפֻשֶׁר .
 כְּגוֹן יֵשׁ נֶהֱד לַפְּנֵיוֹ מִסְּחָק לְדַרְדְּרִים :
 מַר

אתו"י מ"ס שאובין רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע
 כריכו ריפתא בהדי הדדי א"ל רב פפא הבו לי לדידי
 קבין אמר להו רבא (ברבי) [בר] שמואל תנינא במה
 אבל לאחרים מ' סאה אלא הבו לי לדידי לברוך
 סאה אמר להו רב הונא הבו לי לדידי לברוך דליכא
 מסמא להוציא רבים ידי חובתן ולית הלכתא כוותיה :

לֹא יִפְסֹק אֵלָא יִקְצֹר יִרְדּוּ יִלְמְבוֹר אִם יִבְרֹל לַעֲלוֹת
וּבִסָּה וּיִקְרָא וְאִם לֹא יִתְבַּסֶּה בְּמִים וּיִקְרָא וְלֹא יִתְבַּסֶּה
בְּן מִים *וְכִמָּה יִרְחֹק מֵהֶן וּמִן הַצּוּאָה ד' אֲמוֹת :
יִפְסֹק אֵלָא יִקְצֹר הִיָּה קוֹרָא בְּתוֹרָה וְנוֹכַח שֶׁהוּא
אוֹמֵר אֵין בַּעַל קָרִי רִשְׁאֵי לְקֻרֹת בְּתוֹרָה יוֹתֵר מִג' .
בְּגִנְדוּ מִהֲלָךְ לִפְנֵיו עַד שִׁיּוּרְקָנָה לְאַחֲרֵיו ד' אֲמוֹת
זִיָּה מִתְחַלֵּל וּמִצָּא צוּאָה בְּמִקְוָמוּ אִמֵּר רַבָּה אֵע"פ
יְשָׁעִים הוֹעֵבָה אֵלָא אִמֵּר רַבָּה הוֹאִיל וְחָטָא *אֵע"פ
מִים שׁוֹתֵתִין עַל בְּרַכּוֹי פּוֹסֵק עַד שִׁיְכִילוּ הַמִּים וְחוֹדֵר
לְרֹאשׁ וְחָד אִמֵּר 'לְמָקוֹם שֶׁפֶסֶק לִימָא בְּרִיָּה קָמִיפְלָגִי

צ"ק סכ.

תוספתא ע"ה

[לעיל כא.]

מגילה כ"א

[ע"י תול
 ערוכין ס
 ד"ה שבו